

CRNA GORA

Komisija za kontrolu postupka javnih nabavki

Broj:

Podgorica, 07. oktobar 2010 godine

Komisija za kontrolu postupka javnih nabavki (u daljem tekstu: Državna komisija), na osnovu člana 93. Zakona o javnim nabavkama („Službeni list RCG“, br.46/2006), povodom nastalih problema u izvršenju naloga Državne komisije i dosljedne primjene Zakona o javnim nabavkama, na sjednici održanoj dana 07. oktobra 2010 godine, zauzela je

NAČELNI STAV

Kao pravno valjani dokaz o urednom izmirivanju dospjelih poreskih obaveza, može se prihvatiti isključivo uvjerenje nadležnog državnog organa-Poreske uprave, ako iz tog dokaza proizilazi da je zainteresovani ponuđač uredno izmirio poreske obaveze, najkasnije šest mjeseci prije objavljivanja poziva za javno nadmetanje.

O b r a z l o ž e n j e

Državna komisija je, povodom nastalih problema dosljedne primjene Zakona o javnim nabavkama, a koji problemi su vezani za postupanje pojedinih naručilaca, zauzela načelni stav u kojem ukazuje da su naručioci dužni da iz daljeg postupka eliminišu sve ponuđače koji ne dokažu da uredno izvršavaju dospjele obaveze nastale po osnovu poreza i doprinosa.

Naime, pred Državnom komisijom je bilo ili je u toku donošenje odluka po žalbama ponuđača na postupke koje sprovode pojedini naručioci, a koji navodi žalbi se odnose na validnost dostavljenih dokaza o urednom izvršenju obaveza plaćanja dospjelih poreskih obaveza.

Državna komisija ukazuje da je članom 45. stav 1. tačka 3. propisana obaveza ponuđača da moraju dokazati da uredno izvršavaju dospjele obaveze nastale po

osnovu poreza i doprinosa. Takođe, članom 51. stav 3. propisano je da se dokazi prilažu u originalu, ovjerenj kopiji ili elektronskom obliku, s tim što ne mogu biti stariji od šest mjeseci prije dana objavljivanja poziva za javno nadmetanje. Navedena odredba zakona odnosi se na sadržinu dostavljenih dokaza, a ne na datum kada su dokazi ovjereni pred nadležnim državnim organom.

Naime, naručilac ne može prihvatiti, kao vjerodostojan, dokaz o urednom izvršenju obaveza plaćanja dospjelih poreskih obaveza, uzimajući u obzir samo datum ovjere predmetnog dokaza pred nadležnim državnim organom, već isključivo datum za koji u predmetnom dokazu postoji informacija da su obaveze plaćanja uredno izvršene. U suprotnom, došlo bi se do situacije da se, kao vjerodostojni, uzimaju oni dokazi koji su ovjereni najkasnije šest mjeseci prije dana objavljivanja poziva za javno nadmetanje, a da sadržina dokaza ukazuje da su obaveze plaćanja dospjelih poreskih obaveza izvršene i godinama unazad. Osim toga, ne samo da bi bila prekršena osnovna načela Zakona o javnim nabavkama, već i afirmisano, kao društveno prihvatljivo, činjenje koje se ogleda u neizvršavanju obaveza plaćanja dospjelih poreskih obaveza, koje svi privredni subjekti, shodno pozitivnim propisima, moraju izvršavati.

Državna komisija ukazuje da se kao valjan dokaz o urednom izmirivanju dospjelih poreskih obaveza, može prihvatiti isključivo uvjerenje nadležnog državnog organa-Poreske uprave, a ne i supstituti ovog dokaza, izdati od strane drugih državnih organa.

Takođe, u članu 50. Zakona o javnim nabavkama, propisano je sljedeće:

Naručilac će iz daljeg postupka javne nabavke isključiti ponuđača za kojeg utvrdi:

- 1) da mu je izrečena pravosnažna presuda, u periodu od dvije godine prije podnošenja ponude, za izvršeno krivično djelo zločinačkog udruživanja, krivično djelo korupcije, krivično djelo prevare, krivično djelo pranja novca, krivično djelo u vezi profesionalnog obavljanja svoje djelatnosti ili mu je izrečena mjera zabrane obavljanja djelatnosti koja je predmet javne nabavke;*
- 2) nije registrovan ili nema važeću dozvolu, odnosno odobrenje nadležnog organa za profesionalno obavljanje djelatnosti;*
- 3) je u postupku likvidacije ili je prestao obavljati djelatnost;*
- 4) nije uredno izvršio obavezu plaćanja doprinosa za socijalno osiguranje i obavezu plaćanja dospjelih poreza, u skladu sa zakonskim propisima;*

5) nije dostavio ili je dostavio netačne podatke, koji se traže u postupku javne nabavke.

Dakle, ovim zakonskim određenjem su vrlo jasno precizirana ovlašćenja i obaveze naručilaca javnih nabavki. U tom smislu ukazujemo da je neophodno da u budućim postupcima javnih nabavki, naručioci u potpunosti ispoštuju citirane zakonske odredbe, kako bi, na taj način, dosljedno primijenili Zakon o javnim nabavkama i obezbijedili stvaranje neophodnih uslova za odabir ekonomski najpovoljnije ponude.

P r e d s j e d n i k
Marko Lazarević